

ДОВОЛОС УКРАЇНИ

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 70 (1320) ♦ Субота, 13 квітня 1996 року ♦ Ціна договірна

"... Я хай
як дівчинка,
зрадіє!"

І все-таки, як співчать багаторічні спостереження, справжня весна у нас настає з Великого дня — весняного рівнодення. Наші пращури помітили це давно. Відома, що йнинию пору в дивину на Україні називали березнем. З цього місяця починався рік. Тільки з ХІІ століття стали вживати сучасну назву — «квітень».

Сонце у цей день, яке особливо привітно й лагідно. Воскресає природа — оживає земля, дерева, навіть риба має особливу силу «якостом розбиває кригу». Все спінє хвилю життя. Людську ду-у окрилюють віра, маля, любов.

Найбільше радіють здавна святу Великодня діти. Погляньте, як старанно і радісно несє краванки ці дівчинка. Мимовільно спала-у на думку слова з пісні, котру співає популярний співак Віта-лії Біловожко: «І хай душа, як дівчинка, зрадіє!».

Оже, завтра — Великдень. Мишкою нам віра, доброю діалі, шас-ливої любові! На шастя Україні і кожному. Хай радіє душа!

Фото Серія КОВАЛЬЧУКА.

Конституцію ухвалить Верховна Рада

Під головуванням пер-шого заступника Голови Верховної Ради України Олександра Ткаченка відбу-лася нарада голів постійних комісій, робочого засідку з представників депутат-ських груп і фракцій щодо узгодження проекту Кон-ституції України.

Обговорювалось питання про порядок розгляду та прийняття проекту Конститу-ції у Верховній Раді. Про-цедуру проходження проєк-ту Основного Закону пода-ли голови правових комісій В. Буткевич, В. Стретович та О. Степаненко.

Запропонували свій варі-ант розгляду та прийняття проєкту Конституції пред-ставники опозиційних депутат-ських груп і фракцій, що входять до робочої групи.

Під час ділового обгово-рення народні депутати об-мінялися думками з приво-ду цього. Було відзначено, що у Верховній Раді триає серйозна, наполеглива ро-бота над проєктом Осно-вного Закону. Зокрема, ро-боча група конструктивно опрацьовує проєкт, шизком консенсусу узгоджує ті по-ложення, які викликають різні підходи, розуміння і тлумачення.

Це дає всі підстави стверджувати, що саме Ве-рховна Рада ухвалить нову Конституцію України.

Прес-служба
Верховної Ради України.

Співробітництво без наддержавних структур

Україна—Казахстан:

До режиму вільної торгівлі

Під головуванням першого віце-прем'єр-міністра Павла Лазаренка у Кабміні відбулася нарада з питань підготування матеріалів до за-сідання спільної міждержавної українсько-ка-захстанської комісії з економічного співробіт-ництва.

Розглянуто готовність двох міжурядових угод: «Про проєкт Конвенції між урядом Ук-раїни та урядом Республіки Казахстан про уникнення подвійного оподаткування та по-перереження податкових ухилень стосовно по-датків на доходи», а також «Про проєкт Угоди між урядом України та урядом Республіки Ка-захстан про принципи співробітництва з наф-тогазових галузях».

(Закінчення на 2-й стор.)

Енергетики доповідають: криза здолана

Відбулася парламентські слухання з реформування електроенергетики України.

Про реформування нашої електроенергетики і запровадження енергоринок зробив доповідь міністр енергетики та електрифікації України Олексій Ше-берстов. Його виступ закінчили неохайнозначні аражен-ня. З одного боку, міністр не приховував, що галузь — одна з базових, свого роду «кровеносна система» всієї економіки — сьогодні «електри». 82 відсотки енер-гопотоків випаровували розрахунковий ресурс, а 48 — перевитрати його. Справа в тому, що основною обид-нання тепло- і гідроелектростанцій становить 50—60 відсотків.

(Закінчення на 2-й стор.)

В одну й ту саму річку двічі не вийдеш

Група дуганських учених провела соціологічне дослідження щодо проблем соціально-економічного розвитку як обласного центру, так і країни в цілому. Було опитано 400 респондентів. Деякі дані можуть здивувати тих, хто звик певним чи-ном оцінювати ситуацію на сході України. Так, 71,3 відсотка опита-них висловилися проти реставрації СРСР. За шдиний інформаційний простір з Росією були лише 19,4 відсотка.

Читайте в суботньому випуску

**Генеральний прокурор
України Г. Ворсінов:
Якщо прокуратуру
позбавити важелів впливу
на стан законності, де
буде капітуляція держави
перед беззаконням**

3 стор.

**«Писанка»
народилась на Великдень**

6 стор.

**Як еднається Європа і що
пропонують реаніматори
Радянського Союзу**

7 стор.

**Суд століття:
український інженер
проти імперії Сталіна**

8 — 9
стор.

Козацькі жарти

13 стор.

Всяка всячина

16 стор.

Співробітництво без наддержавних структур

Конституція
України

Важко створено досить міцну достоянність економічно-правову базу, яка дає змогу підняти зовнішньоекономічні зв'язки на вищий рівень. Наметилися активізація й розвиток інвестиційної діяльності. За даними Міністерства, в Україні зареєстровано 27 підприємств за чужого білоруського капіталу загальним обсягом інвестицій 2226,1 тис. доларів США. Це спрямовано в машинобудування і металобробку, внутрішнє опитування, сільське господарство, фінанси, торгівлю, страхування, підприємства по ремонту споруд, науку. Українські інвестиції в Республіку Білорусь спрямовані у зовнішню торгівлю і становлять 500 тисяч доларів США, а також 1,8 тис. машинобудування і металобробки.

У номері

Чернівці Історію відроджують мери

Перше місце засідання Алії історичних мист України відбулося у Чернівцях. Їх мери обговорили проблеми відродження історичних пам'яток історії, перспективи нагального мистецтва. Члени Алії історичних мист віддали ЧАЕС, мист Салауті. Мери достояння проєкту наступного року у Любечі старий з'їзд із питань самоврядування в Україні.

Житомир

Коліс воювали, тепер дружимо

Підписанням договору про співробітництво між Новогород-Волинським та воєводство Суомуссами уніфіковано перебування у Фінляндії аселятів від колишнього Новогород-Волинського мисрарду Волинським Загрома. Протягом таких контактів давно неозначено. Наприкінці 1935 року 44-ту стрілецьку дивізію, яка базувалася на Житомирщині і комплектувалася з жителів області, було ративно кинуто на війну у Фінляндію. Дивізія, зосереджена на пластові до війни, була в умовах суворого північного зимі, опинилася в «котлі». У втрачені могли на території воєводства Суомуссами покітись 79 полетів війни дивізії.

Фінні знайомили жителів полетів війни. Зокрема «лінійно-графічні» цієї країни знали фінлямі про історію 44-ї дивізії.

Західна тижня

Люди́ла МЕНЖУ́ЛІНА, «Голос України»

Шукали за «круглим столом», а знайшли на виставці

Що саме? «Антикризовий локомотив». Так називали програму енергозбереження учасники засідання «Круглого столу» в Українській сімці промисловців і підприємств, яке відбувалося 9 квітня.

Вказати, що то був на той час цілий розмови, не можна. Принаймні, запрошені журналісти переконано «обкатали» тему неомодерної і нових відкриттів, навіть зустрілися з керівництвом сил, держкомітетів з енергозбереження та іншими відповідальними особами, не зброяли.

Та саме цього дня в АТ «Діпрасильмаш» «стартувала» третя спеціалізована виставка проєктів і обладнання енергозбереження. Це було справді цікаво. На виставці демонстрували енергозбережувальні проєкти і технології, електротехнічне обладнання, системи автоматичного керування, регулювання й контролю, прилад обліку й регулювання споживання газу, тепла, води, пари, електроенергії, засоби захисту металу від корозії, мікрометеорологічні, біометричні апаратури, сонячні водонапірні й навіть проєкти для та інших будівель різного призначення з застосуванням спеціальних «енергозбережувачів» бумажарії.

Як пояснили організатори виставки, заступник директора інституту «Діпрасильмаш» Валентина Андри́й, їхня організація є головною в розробці «Комплексної програми економіки і раціонального використання паливно-енергетичних ресурсів на підприємствах газу» — Міністерства машинобудування, військово-промислового комплексу і енергетики України. За три роки вони зуміли об'єднати ідею численні фірми, підприємства, створити бачення апаратури продукції цього профілю. А тепер шляхом проведення дуже доступних (на умовах участі) виставок іславо підприємств вітчизняних виробників, допомогти їм знаходити партнерів, змоніювати.

Василь ТУТЛУК, «Голос України»

«Антарктиці» честь дорога. Мені — теж

ПІСЛЯ публікації в «Голосі України» 30 березня цього року статті «Повітряні «Градобої» квітні як сучасні герої в захисті України» і статті «Висхідні сили: мери до редакції з проханням передати їм їхню точку зору на конфлікт між «Антарктикою» і «Градобоєм» у нашій газеті. Редакція не відповіла їм у цьому, оскільки «Голос України» сповідує об'єктивність і незалежність думок. Однак передплатники «Градобою» запропонували редакції в спільній відповідності, які були сподобалися, щоб «Антарктика» могла опублікувати в сузір'ї. Оскільки «Градобої» цього не зробили, вихід статті в світ залишився під знаком зашифрованості.

Однак історія на цьому, як і слід сподіватися, не закінчилася. Спочатку «Всеукраїнським вестником» 10 квітня, а потім «Київським вестником» 11 квітня опублікували статті, в яких завоювання людини мистрибромисловим єдиним підприємством «Градобою» і «Градобоєм» подали з позиції, яку докорінно відрізняють від тих, що викладені в

Резонанс тижня

«Голосі України». І якщо у «Всеукраїнських вестниках» називали управління кредитування «Градобою» викладає свою версію того, чому кредит не надійшов «Антарктиці», то в «Київських вестниках» акцент зміщується, та й би мовити, на оцінці критерії. Стор Артемівський, зазначаючи у нечесних діях керівників виробничого об'єднан-

Валентина ПИСАНСЬКА, «Голос України»

Вектор указує на АТР

БЕЗПЕРЕЧНО, серед найбільш популярних людей в Україні — державний візир Президентів Леоніда Кучми до Соціалістичної Республіки В'єтнаму і Республіки Індонезії, який він здійснює проміжком цього тижня.

Візит тижня

Хоч зовнішня політика нашої держави і багатовекторна, та пріоритети в ній, привабливі на найбільше майбутнє, окреслюються до чітко: США, СНД, Північна та Латинська Америка, Близький і Далекий Схід, Азіатсько-Тихоокеанський регіон (АТР). Але і серед цих напрямків можна визначити як не найпріоритетніші. Серед них — В'єтнам та Індонезія.

Шодо В'єтнару, то об'єднаний альянс від співробітництва альянсу, як кажуть, і неформальним оком Тривалість, як економіки Радянського Союзу, і зрозуміло Українці, та В'єтнару розвивалася в тісному контакті. А коли скажімо, то у нашій соціалістичній країні, яку ми йшли разом «підприємств, інвестицій, на які відбувалося підприємства промисловості, транспорту й інші види працездатності значна кількість фахівців, підготовлених у СРСР, в тому числі й в Україні, в велику частину продовжувати з нами співпрацювати.

Та не слід забувати, що й В'єтнам нині вже не той, який був раніше: країна розвивається надзвичайно швидко, і в багатьох галузях економіки посідає своє місце на тамтешньому ринку інстанцій. Тому закривати там,

де ми вже є, укладати угоди на співробітництво в нових галузях, було місією представництва української делегації, очолюваної Президентом. Судячи з повідомлень інформаційних агентств, й це вдалося.

Увора завершені і візит до Республіки Індонезія. І хоч, ставши з найбільш багатими державами світу, перебуваючи в ній великої політики, але інтерес до неї остаточно чинити. І хоч Україну від цього регіону відділяють чималі відстані, проте це не заважає, і велика кількість торговельно-промислових підприємств не співробітничать, як, скажімо, в суднобудівній галузі. Індонезія — острівна держава, і тому її потреби в морському транспорті величезні. Саме це, як ми вміємо добре розуміти. Вже під час візиту

індонезійська сторона підтвердила свої наміри про надання замовлень українським суднобудівним підприємствам.

Оскільки українська делегація була надзвичайно представницькою, то наміри про співробітництво були реалізовані в конкретні митні угоди, що передбачають цілісне залучення, тривале, заочне, і заохочення інвестицій, уникнення подвійного оподаткування, а також про створення спільної комісії з торгово-економічного співробітництва.

І хоч результати загалом ще зарано, однак те, що Україна утверджується у таких двох провідних країнах Азіатсько-Тихоокеанського регіону, як В'єтнам та Індонезія, має пластмаси сподіватися, як ми посідаємо гіле місце на тутешньому ринку, співпрацюватимемо на довгостроковій основі.

Сергій ЛАВРЕНКО, «Голос України»

У підприємств з'явився шанс

НА СВОБОДНІ суми прострочених платежів (за документами, які зобов'язують до оплати) становить 14 квітня в карбованці, а сума кредиторів на дебіторська зобов'язаність наблизилася до 6 карбованців. Значимість, що несплатежі за останні три роки набули просто об'єктивного характеру. Скажімо, якщо на початок 1993 року сума кредиторської зобов'язаності підприємств і організацій становила 15 трильйонів карбованців, то до кінця року вона склала 130 трильйонів, а вже наприкінці 1994 року становила 700 трильйонів карбованців. Тож, якщо ситуація розвивалася таким самим темпом і надалі, то, за оцінками фахівців, до кінця 1996 року сума неплатежів склала б 12 т. 14 карбованців карбованців.

Головною мстою Указу Президента «Про заходи щодо стабілізації фінансової ситуації в економіці», що з'явився минулого тижня, є і розв'язання проблеми неплатежів. Коментуючи покаяння України, віце-прем'єр-міністр України Кінах зазначив, що далі терпіння не лише неможливо, оскільки неплатежі як край негативно впливають на виконання виробничої частини держбюджету та загрожують ситуації з альянсовою зарплат і пенсій. За його словами, єдиноді в шлому по Україні зобов'язаність по зарплаті становить 120 трильйонів карбованців, а вже близько 81 трильйонів — зобов'язаність бюджетної сфери. Дуже показово, що

Анатолій Кінах кваліфікує кінахкімсь затримки зарплати як порушення прав громадян. Натомість, до підліна оцінка високою посадовою особою дається чи не вперше.

Крім проблем із зарплатою, неплатежі аdestабілізують виробничу діяльність підприємств. Попереду зобов'язаність фактично заблокувала їхні рахунки. Тому, за словами Анатолія Кінаха, єдиноді стоїть завдання — за допомогою точних заходів реалізувати системи гнучких економічних засобів створити такі умови, які дозволять б підприємствам до виробничої конкуренції розпорядитися продукцією, поновити діяльність оборотні кошти та ефективно структурувати ринки. Указ уніфікує підприємства та організації всіх форм власності від плати пені (паравонової відплати до Указу Президента від 16 березня 1995 року) «Про заходи щодо нормалізації платіжної дисципліни в народному господарстві України» станом на квітень 1996 року, при підприємств-боржників, які а договорів з кредитором передбачали стягнення пені та її розмір. Крім того, проголошено до 1 грудня 1996 року строк повернення одержаних у 1994—1995 роках кредитів Національного банку України через державний бюджет та плати відсотку від сум простроченої зобов'язаності за користування цими коштами за станом на 1 квітня 1996 року не нараховувати за цих умов відсотка за відсотком.

Зрозуміло, що й після 1 грудня буде багато підприємств, які не

зможуть сплатити зобов'язаності перед бюджетом чи перед кредитором, тому до того часу планується розробити механізми банкрутства та реструктуризації таких підприємств. Також указ передбачає проведення інвентаризації основних фондів підприємств. Проте й плануватися здійснити таким чином, щоб це не вплинуло на приватизацію тих об'єктів, де вона вже розпочалася, та щоб це не призвело до перевинщення розрахункової інфляції на 1996 рік.

Можливо, цей указ та пакет інших документів, які планується прийняти найближчим часом, розв'яжуть вузол неплатежів. Але поки що на багатьох підприємствах зарплату виплачують власною продукцією. Скажімо, на Новоомському заводі Дніпропетровської області — посудом, який це треба реалізувати (див. знімок).

Фото Валерія СОЛОВЬОВА (Україном).

Резонанс тижня

І якщо у «Всеукраїнських вестниках» називали управління кредитування «Градобою» викладає свою версію того, чому кредит не надійшов «Антарктиці», то в «Київських вестниках» акцент зміщується, та й би мовити, на оцінці критерії. Стор Артемівський, зазначаючи у нечесних діях керівників виробничого об'єднан-

має, мав би знати, що будь-яка серйозна публікація, тим більше критична, не може з'явитися в нашій газеті, якщо а її автор не має підтверджених документів. Так от, я м'є би спокійно спростувати ці звинувачення, оскільки кожен називав фірму у статті «Повітряні «Градобої»» як сучасні герої в захисті України. І не тільки. В розгордженій редакції достатньо документів для напівдання ще кількох статей. Однак вони будуть оприлюднені лише після рішення колегії Вишого арбітражного суду.

А нині, як стало відомо, керівництво «Антарктики» прийняло рішення через суд вимагати відшкодування моральних збитків і спростування фактів, наведених у публікації «Всеукраїнських вестників» від «Градобою» та загалом газет. Оскільки зачеплено мою честь та гідність, то я теж вирішив звернутися з позовом до відповідної інстанції. Отже, до зустрічі в суді, колеги.

Віктор СКРИПНИК, «Голос України»

Вінницький делека прилетить до столиці з корзиною достатку

ВІННИЦЬЧИНА має можливість надовго зобов'язати 5 областей держави. Обласна адміністрація готова укласти угоду на поставку продуктів харчування. На взаємодій основі, зрозуміло.

Ні-ні, та й заболить голова у «батьків» столярного гурла: чим годувати киян? Донедавна про це думалося менше — виробництво централізованої продукції харчування. Графіки було розписано чітко — навіть по годинах. Інша справа нині...

Столиця, звичайно, не на голодному паюку. Однак бувають випадки, коли запасів тієї чи іншої продукції закінчується в обріз. Нещодавно, за словами заступника голови Київської міської держадміністрації Івана Кучерявого, таке трапилося із запасами твердого сиру. Вони склалися лише 4 тони. Тим часом у Вінниці (не так і далеко від столиці) дають голову, де реалізують 60 тон того ж самого твердого сиру? І не лише сиру. На складах і базам області, за словами голови обласної держадміністрації Миколи Мельника, накопичилися продукти харчування і товари на суму більш як 200 тисяч гривень. Звідси вони звідси? З беда, звичайно, не випли — просто минулого року вінничани несподівано пошкодували. Скажімо, зерна збирали найбільше в державі. А вартість цукру в області низька, майже нульова. У державі — 85—90 тис. карбованців за кілограм. Вперто шукає ринки збуту АТ «Вінницький яс» — з виробництва місячних виробів вінничани поступилися першій ланці дніпропетровцям.

Словом, приїзд до міста над буюм столичних гостей був шкідливим закономірним. «До багатого господаря приємно навішувати». Між іншим, більшість делегатів склали колегії Вінничани. Іван Кучерявий — голова Вінницького району. До речі, мер столичної Леонід Косаківський також вінничанин.

Гостей запросили на оптово-промисловий ярмарок. Він має бути стежливим, було укладено рат угод. А домір про співпрацю підписали у залі кіноконцертного комплексу «Піледа».

«Не так просто нагодувати столицю, як твердить дедо», — сказав після підписання угоди М. Мельник. — Але там твердження не для нас. Одного Києва для нас замало. Ми сьогодні маємо можливість прогнати 5 областей держави...

Достаток, стверджує у найближній сільськогосподарській області, скомпонує державний делека. Такий суверен вінничани вручили гостям. Ті, у свою чергу, подякували господарям «шматочком Києва» — картинку, у центрі якої зображено Києво-Печерську лавру.

...Раптом усі, хто зібрався у залі, ніби за командою звернули погляди на сцену. Звідти долінує дзвінкий розбитого скла — ніхто не швидко піднявся пошукати підлогу. Це офіцанти заступилися у портьєрах: пошпанили шпатель, а не в різьбленні. На сцені! Вінницька область.

На святі писаник в Івано-Франківській середній школі № 23.

Фото Володимира МИГОВИЧА (Українформ).

Юліяна ШЕВЧУК, «Голос України»

Мамачи мацуха?

МІНІСТР України у справах національностей та міграції Володимир Селуґ провів першу прес-конференцію, на якій висловив своє бачення сучасної державної етнополітики.

У полі зору реорганізованого міністерства проблемом сьогодення виступає. Це взаємодія української нації з представниками інших етнічних груп, що триває й сьогодні. На території України, міграція, біженці, повернення депортованих народів, наразі, втілення у життя конкретних рішень. Новий міністр наголосив, що на халд, досі не вироблено державної міграційної політики, яка б ґрунтувалася на різноманітній міграційній процесі, зокрема, нелегальну, транзитну міграцію.

Гострою залишається проблема прийому депортованих народів — кримських татар, болгар, вірмен, греків у Криму, німців у південних областях України, котрих уже повернулося понад 250 тисяч. На обслушування цих сімей, що вже прибули на місця колишнього проживання, необхідно 2,8 мільярда доларів. А держава з ними виділила лише 105 мільйонів. За попередніми підрахунками, очікується прибути приблизно такої ж кількості нових переселенців.

Знайомство тижня

Володимир КРАСНОДЕМСКИЙ, «Голос України»

До нас іде Петер Штайн. Та ще й з Есхіном

У середині 70-х років німецький режисер Петер Штайн із Західного Берліна переїхав до України. Ближче з нею ознайомився. Тодішня атмосфера комуністичного застою, яка панувала тут, так прикро вразила митця з вільного світу, що він швидко відчув напад, не думавши не гадуючи, що колишній сценіст повернеться. А це з тих пір в Україні сталося великі зміни, а Петер Штайн тепер належить до найвідоміших театральних режисерів світу. І 27 жовтня ч. р. він знову приїде в Україну, щоб на наступного дня на сцені Міжнародного центру культури і мистецтв (колишній Жовтневий палац) показати киянам і гостям столиці свій знаменитий спектакль «Орестея», поставлений за відомою однією з класичних трагедій давньогрецького драматурга Есхіла. Уперше «Орестея» в режисерській інтерпретації Штайна побачила світло рампи 1980 року в Західному Берліні. А нову версію цього спектак-

лю — він триває сім з половиною годинах — два роки тому втілював в сценіський текст Російської Армії за участю видатних російських акторів: Тетяни Васильєвої, Людмили Чурсіної, Тетяни Догілевої, Наталії Кочеткової, Гіора Костомарова, Євгена Міронова та інших. Саме цей спектакль і побачать кияни наприкінці квітня. Організатором і генеральним спонсором цього мистецького проєкту, який реалізовується під патронатом Президента України Л. Кучми, з нагоди 10-річчя чорнобильської трагедії, виступив Всеукраїнський акторський базис (ВАБАНУ). Чим продикувати такий крок? Спочатку ми хотіли трагічною історією свого життя відзначити цих трагічних роковин, — сказав голова ради ВАБАНУ Сергій Максимов на прес-конференції, яка відбулася цього тижня в Києві. — Скажімо, закупити ліки для потерпілих від аварії, доплатити фінансово спілці «Чорнобиль». Але потім зрозуміли, що цього замало. Такими жителями і з'явився ідея заросити в Україну у сім скорботнім діні Петера Штайна з його всевітньо відомим спектаклем. Трилогію «Орестея» справедливо називають шедевром драматичного мистецтва усіх часів, твором, де закладено основу політичної й культурної етики Європи. Це не тільки історія злочинів, вининени повелителями Аргоса, але і показ зародження першої демократичної держави в античності, і суверенності і трудності. Хіба може тут аналогія з нинішньою ситуацією в Україні? Сергій Максимов не приховує, що показ «Орестеї» на київській сцені обійдеться для банку нещодавно — понад дві тисячі американських доларів. Але в спектаклі зайнято більш як 60 акторів, яких треба привезти з Москви і відправити назад, поспішити в готелі, нагодувати... Додати сюди і складні декорації, які загалом важать понад 50 тонн. Отже, доводитися терміново змінювати естетику, щоб вона не була не втричі.

Чорнобиль

Організатори цієї акції просять професіоналів, які розпоряджаються Міжнародним центром культури і мистецтв, зал для репетицій і показу спектаклю виділяти безплатно, на благо творчості. Та й самі квитки, як за рахунок продажу квитків власне лише частково. Тим паче, що в залі буде відведено багато місць для чорнобильців-ліквідаторів і, можливо, для студентів столичних вузів. Ми не будемо забувати про те, що акція об'єднує організатори цієї акції, будуть шкідливо доступні для людей з серйозними доходами. Справді, як зауважив П. Штайн, замало любити мистецтво — треба жити в ньому. Гості згадали: Голова ради ВАБАНУ С. Максимов, як на мене, належить до когорти саме таких людей. А поява в Києві «Орестеї» в режисерському трактуванні Штайна — то початок відродження в Україні добрих традицій мистецтва.

Віталій АБШЦОВ, «Голос України»

Принесений вітром майбутнього

9 квітня виповнилося 175 років від дня народження Ш. Бодлера

3 ВІСНИ до розуміння творчості про насамперед акційного початку, що дає нам приклад для наслідування, ми скептично, а то й недовіряю стіймо до зухомленості творчості, яка має на меті бути за все відкриття в моралі інтелектуальних можливостей людини. Але ж настільки відкриття існують на межі між добром і злом, прекрасним і потворним... Природно, що письменники, котрі обирають такий шлях, часто не знаходять взаєморозуміння у читачів.

Ювілей тижня

«Побажали стаяться до тих, хто шукає відкриття на грані невідомого», — закликав співвітчизник Ш. Бодлера Гійом Аполлінер — це одна яскрава зірка на небосхилі світової поезії.

Народився Ш. Бодлер у сім'ї інтелегентів, які сформували свій світогляд під впливом доби Просвітництва. Батько майбутнього поета був старшим із матері на тридцять років. Пелля його смерті (Шарль виповнилося всього лише сім років) вихованням хлопця займався вітчим — високопоставлений паризький чиновник, якого пасинок ненавидів. Сімейний конфлікт значною мірою ліг в основу конфлікту поета із сучасним його суспільством.

Ш. Бодлер був свідком і учасником великої революції у Франції, зокрема 1848 року — «весни народів». Він сприймав ці події як доказ неадекватності світу і прагнув відобразити це у своїй творчості (його перу належать не лише вірші та поезії, але й проза, мистецтвознавство і есе та рецензії), що, на його думку, повинна відкрити читачеві зматаня в людській душі між «началом Малонні» та «началом Содому».

Смерть... давній капітан. Пора! Минуло вітчим.

Найбільш докучив нас О смерте! Смерте! В путь...

Довкола — океан, і небо, як чорнило, і ліни в серцях у нас твої отні шпигути. Провини отруту нас, і він раїсть нам світла, Нам мислять посподати серце твоє.

— П'яну в бездонній глїбі (пекельних мук і раю)? У глїбі НЕЗНАКОМОГО, щоб віднайти НОВЕ. (Пер. М. Зерова).

Хід тижня

Анатолій КОВЕЛЬНИК, «Голос України»

Уперше за 80 років...

Перший пієт 1917 року в Лутанську на Великдень провів міський хресний хід, організований епархією та мієрією. Про це домовилися під час зустрічі архієпископа Лутанського та Старобільського Іоаннія та голова міськради Олександр Данилюк. М'якого профілю, та й самі квитки, як за рахунок продажу квитків власне лише частково. Тим паче, що в залі буде відведено багато місць для чорнобильців-ліквідаторів і, можливо, для студентів столичних вузів. Ми не будемо забувати про те, що акція об'єднує організатори цієї акції, будуть шкідливо доступні для людей з серйозними доходами.

Освячена Великоднем «Писанка»

Так і з'явилася Оксана Савчук у фільмі про свого уславленого земця. Вклонилася його світлій пам'яті народною пісню. А згодом — через два роки — ми з Олександром Шкуратовим завершили роботу ще над одним відеофільмом — тепер уже про творчість ду-

І тепер його молодша дівка Оксана разом зі своїм чоловіком Іваном розносять цю пісню поміж людей, щоб благословляють нас на добро і злагоду.

Розносять як великий дар Божий, я надію, як віру в Україну.

9-1

Ті, що перебувають у запасниках, дають уявлення про високий рівень майстерності волинської живописної школи, без якої сьогодні важко уявити історію української культури, духовну спадщину минулого.

13 квітня 1996 року. № 70 (1320)

ПРО СТРАХІ ПІД КОЛІСНИЦЮ ТА ГОЛОДОМОР 33-ГО РОКУ, ТАК ЗВАНІ ПАРТІЙНІ ЧИСТКИ, СТАЛІНСЬКІ РЕПРЕСІЇ І КОНЦТАБОРИ — ІЗДАВІ СЕПТИКОВІ ЗАДАВАННЯ ДІЛАННЯ ВІД НАШОГО ЗЕМЛЯКА, ДІПЛОМАТА ВИКТОРА КРАВЧЕНКА. У 1946—47 РОКАХ СПОЧАТКУ У США, А ПОТІМ В ІНШИХ КРАЇНАХ АМЕРИКИ І ЄВРОПІ БАГАТОМІЛІОННИМИ ТИРАЖАМИ ВИЙШЛА ЙОГО КНИЖКА «Я ВИБРАВ ВОЛЮ». ВОНА ЗІПЛА НЕЙМОВІРНИЙ ПЕРЕПОЛОХ — ОДНІХ ОШЕЛЕНІЛИ, ІНШИХ ПІДБАВЛЯЛИ...

Початок: поруч із Брежнєвим

Найвірогідніше, стверджують, Віктор Кравченко написав цю книжку, щоб полегшити свій вчинок. Ажже крок був не логічний для його біографії. Насправді, думаю, Кравченко саме й пішов на відчайдушний вчинок, щоб написати цю книгу і сказати на весь світ правду про Радянський Союз. Світ, мабуть, так і не збагнув, що Кравченко передусім волею допомогти рідному народові...

Батько Віктора, Андрій Федорович Кравченко, працював у залізничних майстернях і напередодні першої російської революції був відомий серед більшовицьких діячів. Це він організував 1903 року втечу з катеринославської в'язниці революціонерів. І того дня, коли народився син Віктор, Андрій Федорович потрапив у камеру смертників. Страту замінити довічним засудженням. Після хвороби 1917-го Кравченко-більшовик повернувся до Катеринослава. Його уже п'ятилітній син Віктор незабаром вступив тут до сільськогосподарської, та навчався не вдалося: годило 1921-го «розпустили» учнів по домівках. Юнак влаштувався на невеликий ліварний завод, вступив у комсомол. Батько і старший брат Євген переманили на металургійний завод. Через рік хлопцеві, однак, вирішили вчитися і вступили до Харківського технологічного інституту, а згодом перейшли у Дніпропетровський металургійний. Активний студент залучався до проведення колективізації та у складі політвідділу МТС — до заготівлі хліба. Якось час працював на селі «організаційно» у парі з таким самим студентом-активістом з Кам'янського Леонідом Брежнєвим.

Але здобуто вищу освіту, і здібний Віктор Кравченко зміг зробити небажаний кар'єр: інженер на металургійно-трубопромному комбінаті в Нікополі, потім у Таганрозі та Первоуральську. Коли в 1941-му по-чалося війна, Віктор добровільно пішов в інженерні війська, та Радя Народних Комісарів недовдовів відкликала його. Віктора Андрійовича призначили головним інженером, «Промтресту», згодом начальником відділу військово-інженерних озброєнь Раднаркомом-Росії, нарешті він очолює «Головметал».

Квітень 44-го

Та ось Кравченка відряджають до США — налагоджувати закупівлю-приймання обладнання, що його Америка постачала в Радянський Союз за ленд-лізом. Це були позиції бойової техніки, інших військово-технічних припасів у рамках домовленості, підписаних союзниками по антигітлерівській коаліції. Потрапивши на американський континент влітку 1943 року, Віктор Кравченко сумлінно виконував покладені на нього обов'язки. А перший день квітня 44-го припав на суботу. Зранку Віктор Андрійович поскаржився співробітникам радянської місії, що нездужає і муштрити, мабуть, кілька днів лікуватися. До цього розхворівся з тими, у кого позначив трішки. І ніхто не знав, що наступного дня Кравченко опинився в Нью-Йорку, під вигаданим приписом поселення у тісній і догикі кімнаті готелю, наче «здуманий для самогубства», як потім згадував. А у відвіток відома газета «Нью-Йорк таймс» опублікувала сенсаційну політичну заяву Віктора Кравченка:

«Протягом багатьох літ я чесно працював для народу моєї країни на службі в радянського уряду і міг спостерігати різні стадії розвитку його політики. Заради інтересів Радянського Союзу і його народу я довго замовчував багато фактів, які хвилювали мене. Але більше мовчати не можу. Я стверджую, що російський народ більше, ніж будь-який інший, потребує політичної воли, істинної свободи слова, а також захисту від страху. Він перебуває під тиском і потерпає від жорстокості, НКВД користується тут необмеженою владою. З політичними противниками в країні розправляються методами наклепів, переслідувань, провокацій, і навіть гірше. Те, що російські люди одержали від свого уряду, виявилось тільки фальшивою підробкою обіцяних свобод. Надії на політичні й соціальні реформи, які виникли на початку війни, обернулися порожніми ілюзіями. В інтересах мого народу я мушу тепер висловитися з приводу основ політики, яку проводять радянський уряд і його вожді...»

Для країни, яка претендувала на провідну роль на планеті, це було більше, ніж ляпас. Тим паче, що Кравченко у своїй заяві говорив і про «інтереси Об'єднаних націй, оскільки політика Радянського Союзу руйнує надії всіх народів на новий міжнародний порядок і спільний мир». То як тільки не називали Віктора Андрійовича у нашій пресі... А сам він писав про свій вчинок: «Там, у рідному краї, ті, хто працював поряд і товаришував зі мною, не кажучи уже про тих, хто мене любив, назавжди будуть забурдені підозрою. Щоб вижити, їм доведеться прогнати пам'ять про мене і навіть заклясти мене. Щоб порятункувати, їм доведеться зрештеш, як у свій час я відкався від інших, на котрих палав мстивий гнів радянської держави. Чи мав я моральне право піддавати небезпечі цих невинних заручників у Росії, щоб тільки відіграти велинню совісті і сплатити свій власний борг прав-

Обираю волю! Не тільки для себе — для всіх

У 1949 році український інженер Кравченко кинув виклик імперії Сталіна і виграв судовий процес проти тоталітарної системи

лі, такий, як я її розумів? Це була найжорстокіша з мук, яка допала мені. Роблю за себе людину без батьківщини, без родини і без паспорта. До сходу вже буду відчувати що жалючу порожнечу у своєму житті...»

Писав це Кравченко у книзі «Я вибрав волю», справді першому на Заході антисталинському бестселері. Дякуючи колізі журналістів Геннадію Сахарову, мені вдалося прочитати книгу Віктора Андрійовича зовсім недавно, але після того, як ми багато дізналися про той самий голодомор чи сталінські репресії, одначе сприяння прочитанню як вибух це незвичайних жваві, тортури і зупинки над людьми. Такого про свавілья під час колективізації, чисток у партії і концтаборі — «сталинські» методи будівництва заводів у Сибіру це читати не доводилося...

Париж: процес століття

Сталін наполягав, щоб американці видали Кравченка, і не сумніваючись, що так станеться. Та американці зовсім. А коли Рузвельт уже ладен був поступитися Сталіну, Кравченко безслідно зник. Більш як півроку він перебував у сім'ї російських емігрантів і працював над книжкою. Вона вийшла уже після смерті Рузвельта. Про видачу утікача тепер і мови не могло бути.

І тоді у газеті французьких письменників-комуністів «Леттр франсез» з'явилася стаття нібито кореспондента цієї газети у США Сіма Томаса «Як був сфабрикований Кравченко». Дивувало, як уладося журналістам в Америці накопати «пікантних» подробиць з життя Кравченка ще до війни в Радянському Союзі, але це вже деталі. Та й чи могли когось у Франції насторожити ці «білі нитки», тим паче змусити і гадати, чи вуха тут стримлять? А в статті стверджувалося, нібито книга «Я вибрав волю» — суцільна брехня, наклеп на більшовицьку Росію. Кравченко змалював, огульною нездарою і неважкою, негідником, навіть п'яницею, типовим зрадником не лише Росії, а й усіх союзників по антигітлерівській коаліції.

А що Кравченко? Мухий українцеві подає позов за пашквіль на нього. І наприкінці січня 1949 року в Парижі розпочався судовий процес, який відрізав було названо процесом століття, дивовижним і нечуваним, коли «один дисидент кидав виклик цілій нації Сталіна». З'їхалося стільки журналістів, що найбільша зала Палацу правосуддя, котра вміщувала більш як триста чоловік, була постійно переповнена. В Радянському Союзі про цей процес, ясна річ, ніхто нічого не писав.

Відповідача Сіма Томаса, як і очікува-

лося, насправді не виявилось. Лише через тридцять з лишком років відкрилася таємниця, що за псевдонімом ховався журналіст-комуніст Андре Ульман, а «на початку цього лапшого» був «агент зі служби Сталіна». Його задля цього і приїхав у Францію. До суду було викликано директора тижневика «Леттр франсез» Клода Моргані і його співредактора, автора ще кількох «викривальних» публікацій про Кравченка Андре Вюрмсе-ра.

Лише шість-сім років тому московський письменник Борис Носик, який в останні роки переважно мешкає у Франції, у Туринській бібліотеці Париза випадково натрапив на стоси газет мало не з усього світу з репортажами про «Справу Кравченка». Заінтригований ними, Носик розшукав в архівах стенограми усіх 25 судових засідань дивовижного процесу. Дивовижного, бо хто міг подумати, «що вже в 1949 році було сказано стільки гіркої правди про комуністично-сталінський режим». Та водночас і тому, що «ми нічого не знали про Кравченка, який уже тоді воістину широкі прагнуння волі не тільки собі, а й усім своїм колишнім співвітчизникам».

Викриваючи перше засідання, суддя висловив побажання, щоб він, кому адресовано позов Кравченка, одночасно зрозумів: це не Кравченко має доводити, що

тий (1941 р.) лише восьмеро були віком понад 50 років, не справило очікуваного враження.

Віктор Кравченко: «Ви поставте логічне запитання: хто ці всім чоловік в оточенні Сталіна? І де всі інші — ті, хто робив революції, створював промисловість, економіку, культуру? Де мільйони інших? У тій самій доповіді сказано, що у промисловості залишилося лише 22 проценти спеціалістів з освіти. То я вас запитую: після того, як з 1917 по 1941 вся система технічної освіти винищула спеціалістів, що сталося з мільйонами тих, кого було випущено? Вони в тюрмах і засланнях, в концтаборах, а багатьох з них ліквідували...»

Найвищіше стало очевидне, зрештою, те, що Кравченко — не нікчемка і не алко-голік ніякий, а розважливий, ерудований і розумний чоловік, про що після процесу писав навіть адвокат газети «Леттр франсез» Жозе Нордман. Коли на процесі 1939 року про перепис населення СРСР 1939 року, який не давав підстав підозрювати про масові винищення, Кравченко несподівано компетентно поєднав про перепис 1937-го, котрий було визнано «ли-вим» — от він, логічно доводив, «ли-во», уже показував «недостатку». А загалом до війни, за його підрахунками, «Росія не дорухувалася 20 мільйонів чоловік». Де вони підлізали?

сподівалися, як самі вони казали, на політичні зміни».

Москва привозить свідків

Газетарі втрачали терпіння: процес, з яким мислили упоратися швидко і майже непомітно, затягнувся і набував розголю-ся. І вже не приховуючи, чий вуха стрим-лять, редакція газети «Леттр франсез» по-відомила, що очікує на підмосту — приїзд свідків із Москви. Перечитуючи ціні стено-грами наступних судових засідань, ще більше вражаєшся, як примітивно і грубо працювали радянські спецслужби. Досі відповідало у справі не могли надати су-до жодного документа на підтвердження тих фактів, якими папцюжили Кравченка у статтях газети французьких письменни-ків-комуністів. А тепер і живі свідки обме-жувалися заявленою напам'ять демагогією і безпомічно розгублювалися, коли суд просив їх уточнити свої показання факта-ми.

Трапився курйозний випадок, який «пис в публіку» і дав змогу адвокату Жозе Нордману продемонструвати свої бли-скучі здібності. «Перекличка мертвих» ста-ла шельмом в адвокатській діяльності ве-ликого Ізару, — так наступного дня на-писали газети. А сталося ось що.

Адвокат: Де, у в'язниці?
Василенько: Не може бути там...
— Вам до рук потрапив телефонний до-відок? — не витримав відповідач Вюрмсе-р.
— Ні, тюрмний, — парировав адвокат Ізар.

Свідчить колишня дружина Кравченка

Ще один епізод приголосив учасни-ків процесу, вони не виразу й опам'ята-лися, під його враженням залишилися, схоже, до кінця. Свідчення давала приве-зена з СРСР колишня дружина Кравченка Зінаїда Горлова-Кравченко. Зінаїда Сергі-ївна почувалася скучно і пригнічено, уни-кала зустрічатися очима з колишнім чоло-віком (як зафіксували пильні газетарі, ли-ше один раз їхні погляди й зустрілися на коротку мить), говорила на диво шось та-ке дріб'язкове, що навіть суддям, як пи-сала преса, «не сподобалося це публічне ко-пирсання у будній близькі». Але ось Ві-ктор Кравченко якось співчутливо обо-м'явився, що й батько його колишньої дру-жини Сергій Горлов загинув у сталінсько-му концтаборі. Зінаїда несподівано рішуче заперечила, пояснюючи, що зовсім ні, її батько помер своєю смертю у 1938 році. Суд зацікавився розбіжністю у свідченнях

рештованих у 1937 році й безслідно зник, як тільки в Радянському Союзі люди й пропа-дають.
Павло Силенько: Я був солдатом Червоної Армії і потрапив у полон до німців. А Ста-лін сказав: «У нас нема полонених, є лише зрадники і дезертири». Данавшиш про це, я чомусь задав, що як був учнем, нас у школі запитували, кого батьки змушували чи-тати молитви, так піонер Клименко признав-ся і його батька посадили. Тепер я, якщо прийматиме присягу, повинен був закінчити життя самогубством? Але я ще хотів боро-тись з фашизмом, німцями і радянським. Я свій народ любив до смерті, однак додаму повернутися не міг...

Ці та інші свідки розповідали, як їх са-мих чи їхніх рідних і знайомих забирали на каторгу до Сибіру. А суддя шоразу до-питувався, за які провини забирали, та жо-ден так і не міг відповісти на це запитан-ня. Зате всі розповідали, як брали. Одрок-рення показання свідків Кравченка не-сподівано справили моторошне враження навіть на тих, хто сидів з другого боку бар'єра. Перший не витримав Андре Вюр-мсер — саморозвинувально-афористично за-вив суку: «Якби ці люди говорили правду, я б не був комуністом». А його ад-вокат Матарасов пізніше згадував: «Свід-чила жінка з України, селянка. Я їй рап-том повірив. І звіттоді в мені з'явилася

вокація». К. Симонов писав, що «Кравчен-ко — людина, яка перестала бути люди-ною», а «процес оголив перед усім світом вискалені звирячі моралі справжніх його зачинників, нинішніх хазяїв цього дріб-ного холу». А «Литературка» запевняла, неначе «зрадник був геть деморалізований і розчарований, метався на суд, як затрав-лений шур, пилав і весь час з острахом оглядався довкола».

Дивовижно, але поки влома Кравченка гнали і обивали покидьком, американ-ські журналісти Чарльз Мамалуд і Юджин Лайонс, які допомагали Вікторові Андрі-йовичу видавати його книжку, писали: «Кравченко вперто залишається радян-ською людиною і навіть комуністом і не во-лею справляти іншого враження. Незва-жаючи на люту ненависть до Сталіна, НКВД і колосисті системи, він не може, наприклад, уявити собі господарський ус-трій майбутньої Росії з приватною влас-ністю, надіється, що одного прекрасного дня соціальні й політичні реформи обов'язково покінчать в його країні з утисками і сталінщиною, а цього, мовляв, буде досить».

Віктор Андрійович тим часом вер-нувся в Америку й оселився у штаті Вер-монт. Він одружився на досить заможній американці Сінтії Кюзер-Ерл, сам зай-нявся бізнесом з вироботку руди — і вже незабаром у штаті Нова Англія купив на-віть чималий острів посеред ескотичного озера та вибудував на ньому віллу-«дачу». У подружжя народилося два сини. Стар-шому на честь своєї матері Антоніни Кравченко дав ім'я Антоніо (Тоні), а мо-лодшого назвав на честь свого батька Ан-дрія — Ендіро. Сини називали батька ук-раїнським словом «тато».

Кравченко за океаном пережив дві сплески жаланих надій, і, луснувши, вони його виснажили зовсім. Ще тоді, коли по-мер Сталін, і, особливо, коли в Москві Микита Хрушов виголосив промову про культ особи та його наслідки, Кравченко наче ожив і чекав «пробудження народів Радянського Союзу». Та деладі більше розчарувався. І навіть страждав, бо роз-луку з Вітчизною уже вочевидь переживав як покарання. Спробував у такий ось спо-сіб влаштувати своє життя, як він влашту-вав, і навряд чи мав від цього душевний спокій і задоволення. «А після кінця Хру-шова, — писав американський журналіст Дін Гуль, — Кравченко проявився новою ілюзією: Леонід, Льоня Брежнєв! Його Кравченко знав, з ним він учився чи й працював і був на «тв». І ось Льоня тепер поверне до народу! А коли в Москві за-гнали процес Снінявського—Данієля, тре-ба було бачити, як це вплинуло на Кравчен-ка. «Виходить, нічого не змінилося?» — повторював і повторював він. Став похму-рий і чорний, як ніч».

Заповіт: поховайте у Дніпрі...

І ось одного літнього дня Віктор Андрі-йович скликав до свого помешкання чи не всіх близьких і знайомих. Був з усіма люб'язний і привітний, багато говорив про всіх хороших, жартував. Нарешті попросився на годину відпочити у своєму кабінеті, котрий був у суцільному примі-щенні. Через годину його знайшли там мертвим.

Поліція заповнила на версії самогуб-ства. Тим паче, що в шухляді столу вия-вили записки. Але син Ендіро з ним рішуче не погоджується. Пістолет, з якого бо-ло зроблено постріл, каже він, лежав у ки-шені вбитого. А за кілька років до цього уже була спроба замаху на батька...

У своєму заповіті Кравченко просив ховати його не за церковним обрядом, бо він був атеїст, і не в американську землю, а спалити тіло, урну з попелом зберегти і за першої можливості відвезти на Батьків-щину й вислати у Дніпро. Сінтія і сини виконали першу частину заповіту: схова-ли урну на батьковому острові під великим камінем, на якому викарбували велике ол-не слово «Воля».

І хоча в Ендіро, який нині один тут Кравченко, бо померла і матір, і старшого брата Євгена в Арзоні й вилла в Санта-Фе, острова з татова «дачею»-могилою він не продає. Розповідає, що перед смер-тю мати сказала таке: «У Віктора було ба-гато таємниць, але одну й найбільшу я розгадала: Віктор тікав з Батьківщини не для того, щоб назавжди утікати не повер-нутися. Він сподівався, що приїде час і повернеться в країну ще кращу, ніж Аме-рика. Віктор завжди казав, що його народ мудріший, талановитіший і працювоти-ший за американців».

— Як думаєте, — запитує Ендіро Кра-вченко тих, ух з колишнього Союзу, хто зрідка приїздить до нього і цікавиться до-лею Віктора Андрійовича, — чи з'являвся коли-небудь можливість відвезти батьків прах у Дніпро?..

Зала 17-ї палати Палацу правосуддя, де Сенський кримінальний суд Париза слухав справу №11 «Кравченко проти Сіма Томаса» і «Леттр франсез», справу №11-біс «Кравченко проти Моргані» та справу №12 «Кравченко проти Моргані—Вюрмсе-ра». На першому плані другий зліва сидить Віктор Кравченко.

Дискусія обірвалася словами опонентів Кравченка, що «все це абсурд, якого просто не може бути». Нічим іншим, більш я-кішим опоненти заперечити не спромог-лися.

І чимдалі Кравченко прозоріше й пере-конливіше давав зрозуміти, що не треба вважати його за ворога рідного народу, бо, навпаки, він задля його порятунку й апелює до світової громадськості. Подогодився з лютимок аналоку «Нормандія-Не-ман». Андре Муане, що «патріотизм і мужність, з яким воювали руські, і таке фронтове братство у рідко де зустрічає, хоч в багатьох країнах воював». Але Віктор Андрійович зауважив, що це не означає, «наче росіяни захищали винятково ре-жим, у якого живуть», і спонукав свідка за-гадати, що «дійсно комуністів в СРСР меншість, і інші, на мого велике здивуван-ня, аж ніяк не всі ними задоволені».

Андре Муане: «Ось тут я цілком згоден з ідеєю пана Кравченка. Ми руські товари-ші по зброї, до яких я відчуваю велику ніжність, боролися швидше Вітчизну та свободу інших народів, ніж свій режим, який більшість з них не любива або, як мені здавалося, боявся. Я признаю това-ришування з механіками нашої ескадрилі — це були росіяни та українці, дуже надійні хлопці, і знаю, що після перемоги вони

Свідчення давав Семен Василенько, який свого часу вчився і працював разом з Кравченком, згодом кілька років очолю-вав у Дніпропетровську металургійний за-вод. Говорив спокійно і коротко. Раптом адвокат запитав, чи добре він знає Украї-ну і Дніпропетровську область? «Так», — відповідав Василенько.

Адвокат Ізар: Що сталося з людьми, які до чисток в партії та репресій були члена-ми Палатівора в Україні? Наприклад, Косі-ар?

Василенько: Не знаю.
Адвокат: Заповітський?
Василенько: Не пам'ятаю цього імені.
І сам Ізар: Петровський? — не пам'ятаю, Хатисов? — не знаю. Як ір — не пригаду-ю, хто такий.

Адвокат Ізар: А що сталося з секретаря-ми Дніпропетровського обкому більшови-цької партії, а також відомими діячами про-мисловості у Дніпропетровську, яких я на-зую: Стрельнін, Марголін, Логунко, Шель-тин?

Василенько: Не знаю. Не знаю, де вони.
Адвокат: Макеєв, партійний секретар на вашому заводі?

Василенько: Зовсім не пам'ятаю.
Адвокат: А Бірман, директор того само-го заводу, на якому й ви працювали?
Василенько: Він помер у 1937 році.

і тричі повертався до цього. Зінаїда Сергі-ївна тричі повторювала своє. Та раптом Кравченко майже приречено-вимушено на-дав у розп'ячення суду документ, який стверджував, що до революції 1917 року Сергій Миколайович Горлов був офі-цером царської армії, а після працював з більшовиками у міській Раді робітничих і солдатських депутатів, був «викритий», за-арештований і висланий на каторгу на де-сять років без права листуватися з рідни-ми...

Це був вибух нестям для всіх присут-ніх на процесі: жінка, виходить, зреклася свого батька, то чи не зреклася і правди? Але добровільно, свідомо чи під тиском і від страху? Укучері в радянському посоль-стві із Зінаїдою трапилася істерика і її по-казвалом відправили додому, в СРСР...

Кравченко, ясна річ, не міг запросити свідків з Батьківщини. Йому викликалися допомагати ті, хто з волі долі опинився по-війні за межами своєї Вітчизни. Отож це не завжди були «бездоганні» свідки і в ро-зумінні західних спостерігачів. Лунала на процесі переважно українська мова, «дуже гарна і співуча, але яка дещо утруднювала перекладачам чітко виконувати свої обов'язки».

Селянка з України Ольга Марченко: У нас з чоловіком було п'ять гектарів землі, одна корова і дві коники. Як почалася колек-тивізація, сім'ю моєго брата зразу вивезли на Соловки, а нас не чіпали. Та призначили податки, які не можна було виконати, хоч би ми й зловили свідок. Уноч оти ми й конфіскували все, навіть одяг спідній і про-дукти.

Михайло Пасічник: Я працював разом із Кравченком у прокатному цеху Петровсь-кого. Одна раз мене викликали в НКВД і за-жадали, щоб я щотажня подавав рапорти, як їде виконання плану і жта займається ідентифікацією. А я не вказував конкретних імен, і через кілька місяців мене знову ви-кликали і сказали, що якщо я не напишу до-носу на контрреволюційну організацію, яка, як мене заперили, існує, мене самого за-рештують. Діне через десять мене справді посадили в «чарний дорон», відвідав до тюр-ми, де я пробув майже рік, і змусили розви-чувати організацію, якої я не знав.

Лікарка Каміньська: Я вчилася разом із Зінаїдою Горловою в медінституті. Як розбили на бригади й послили в селу, у нас вимерло багато народу. В селі, куди із Зіна-їдою ми потрапили, живих не залишилося ні-душі. Весь урожай повинні були збирати студенти, і я самі пухли від голоду. У Дніпропетровськ вернувшись після воєни. Сю-я там бачила? Сінтія й тісний трупів на ву-лицях, і Зінаїда Горлова це знає, тому що в нас на факультеті в анатомічному театрі стільки стало навчального матеріалу, що нам усі задріпало...
Андрій Васильков: Мій батько був за-

Олексій КАВУН, Юрій ВЕНГЕРЕШ (фото), «Голос України»

Загадка коростенської порцеляни

ВІТЧИЗНЯНИЙ СТИЛЬ

Із далекого Бірмінгема в АТ «Коростенський фарфор» надійшов міжнародний приз, який присуджується за виживання у складних економічних умовах. Фарфоровики загадали нам загадку «перехідного періоду економіки», знайти відповідь на яку Україні так само важливо, як свого часу Європі розгадати великий китайський секрет перетворення сірчаватої глини, з котрої виліплено чашку, в чудову порцеляну.

Коростенці, як не дивно, нарощують випуск продукції.

Недавно ввели в дію новий цех. Кількість працівників заводу зросла. На складі готової продукції сьогодні — черга.

І це незважаючи на те, що раніше шістьдесят відсотків собівартості порцеляни становила оплата праці, а тепер стільки «важко» витратити, бо за місяць завод спалює півтори тисячі тонн мазуту — у спеціальних печах температура постійно має становити більше 1300 градусів. Колективня вистоя великою мірою завдяки тому, що, коли ціни на енергоресурси стрімко підіймалися вгору, тут вибрали ефективну стратегію: кожна тонна мазуту, кожна тисяча кіловат-

годин електроенергії повинні ділитися на якомога більшу кількість випущених виробів, тільки тоді продукція буде конкурентоздатною.

Тут не паріають на «розірванні зв'язки». Фарфоровики кажуть, що немає у них партнера, вигіднішого за Росію. З допомогою українсько-російського СП з офісом у Москві виробі з коростенською марною потрапляють навіть до Находки.

На внутрішньому ринку ставку роблять на фирмові магазини та солідних партнерів, якот «Кримський сувенир», що допоміг коростенцям «завоювати» півострів. Знайшли тамумого партнера і в Києві.

Були б кошти, тоді й сировина на все інше — не проблема. Росія створила перепони у придбанні край необхідного фарфоровикам «білого золота» — собі ж на шкоду. Адже купили його на Заході за нижньою ціною.

А щоб відкрити ще один секрет коростенців, треба побувати в заводському музеї, завітати до художників, які створюють нові зразки. Бо фарфор починається із творчості...

Житомирська область.

Хаа'єр СОЛАНА, генеральний секретар НАТО (з Брюсселя)

НАТО і Україна: до миру разом

ЭКСКЛЮЗИВ

ключову роль
тримання бе
партнером Н
сти під час м
нерального се
статті я на
структури бе
Європи, а та
НАТО.

Від часу закінчення «холодної війни» НАТО перетворилося з гарантією спільної оборони своїх членів на прирізаний чинник безпеки ширшого Євро-Атлантичного суспівства. Рішучо-Атлантичний союз відіграє свою роль, у нього нова місія, нові партнери, і спірація України і НАТО може тільки зміцнити стабільність на Європейському континенті.

Колишнього поділу Європи більше немає, але нестабільність і конфлікти продовжують відбуватися в окремих частинах нашого континенту, створюючи в Єврозоні з різним рівнем безпеки. Але перспективи значно переважають ризик. Тепер, коли усуваються бар'єри та інші конфронтації, Європу можуть об'єднати спільні безпека, економіка і політика.

1991 року НАТО прийняла нову стратегічну концепцію, якій головну увагу приділяється врегулюванню кризових ситуацій, а не усуненню певної загрози, як це було у минулому. Відповідно до цього чисельність НАТО була суттєво зменшена, і бойові підрозділи перетворено на мен-

Завдяки перетворенню на менш мобільніші одиниці для виконання нової мисливської ролі. Американські військові сили у Європі зазнають скорочення більш як на 60 відсотків. Рівень загальної готовності військ знизиться. Ядерні сили НАТО скорочено на 80 відсотків, а всі американські ракети виведено з території Європи.

січні 1994 програми «Партнерство заради миру». Як засвідчує досвід співпраці у Боснії і Герцеговині, на збройні сили повинні не лише навчитися діяти разом і поліпшувати зв'язок і взаємозгоджені дії, а й навчитися підтримувати і покладатись одне на одного.

Десять країн-партнерів у Центральної та Східної Європи внаслідок бажання стати повноправними членами НАТО. Для цих країн приєднання до альянсу стане кроком до інтеграції в європейські організації і структури, зокрема у такі, що займаються безпекою. НАТО не може залишити ся байдужою до бажання цих країн

ЛЮДО ВСТУПИЛО ДО ІНТЕГРАЦІЇ В НАТО

щодо вступу до інтеграції в НАТО
Альянс — необмежена структура.

Прийняття нових членів до НАТО не є самоціллю. Воно слугує ширшій меті — зміцненню загальноєвропейської безпеки і стабільності. З цієї містою процес розширення НАТО має бути відкритий, поступовий і неперервний. Розширення НАТО покликане подолати розбіжності, а не

кліканє подолати розкошість, а не створювати нові. Саме тому нам належить поганбляувати наші відносини з такими державами, що, приміром, як Україна, найближчим часом не

Відтоді, як Україна здобула незалежність, — яку члени НАТО повною мірою і послідовно підтримали, — вона првгинула до тісних зв'язків з

НАТО як член Ради Північно-Атлантичного Союзу і програми «Партнерство заради миру». Торік українська влада і керівники НАТО прийняли індивідуальну програму партнерства України з НАТО, яка є основним елементом «Партнерства заради миру». У рамках програми Україна брала участь у польових навчаннях і діліч проводила їх на своїй території.

Ці заходи створили передумови для використання додаткових можливостей у співпраці. У спільній заяві для преси, зроблений під час візиту міністра закордонних справ Геннадія

міністра закордонних справ Геннадія Удовенка у НАТО 14 вересня 1995 року, ми окреслили сфери поглиблених зв'язків. У Брюсселі нещодавно закінчилася зустріч представників Політичного комітету НАТО і України. Ми також передбачаємо провести зустрічі між представниками Північної Атлантичного Півдня, зокрема,

нічно-атлантичної Ради, і якиминшим політичним органом НАТО і укрівінської влади, на яких обговорюватимуть питання спільного інтересу: підтримання миру, контроль за озброєнням і запобігання розповсюдженню зброї масового знищення. Ми також створимо мережу тісної співпраці НАТО і України в політичній

праці НАТО і українці в політичних, військовій сферах, а також у наукових і екологічних дослідженнях, в обмін інформацією і плануванні на випадок надзвичайних ситуацій. Сказимо, цього літа у Києві буде проведено великий семінар з планування на випадок надзвичайних ситуацій

Активну участь Росії у створенні нової структури безпеки в Європі є життєво важлива. Ми не зможемо створити таку структуру без Росії, а особливо ж — спрямовану проти неї. Ми переконані, що 70 років ідеоло-

гічної конфронтації та 40 — айської повинні остаточно залишитись у минулому. Нв нашу думку, у міцних, стабільних і привабливих відносинах НАТО і Росії вельми зацікавлені як країни зльєису,

Сьогодні жодна країна не спро-

можна самотужки досягти стабільності й миру в Європі. Саме тому ми повинні просуватися до миру, використовуючи унікальний дипломатичний і військовий досвід НАТО, який набула ця організація протягом свого існування.

україні — велика європейська держава, незалежність і активна участь якої у стаціонарній системі безпеки відіграє винятково важливу роль для всієї Європи.

На зйомку: спільні зрмійські навчання вояків Польщі, України і Литви у рамках програми «Патерство заради миру» (вересень 1994 року).

24 APR 1964

ЗАЯВИ РОБИТИ ЗАРАНО

строві. Безсумнівно, за цими словами стоять і збройна сутінка. Керівник НДР також попередив, що готові розглянути вадзавччівні заходи. Роз-
судженням, що відбулися в Берліні, за-
вершився перший етап переговорів. По-
вернувшись додому, радянські делега-
ції будуть обговорювати результати по-
середництва. У наступні дні будуть по-
вернутися до роботи і інші делегації.

ні кілька тижнів тому з Надзвичайного Повноваженням Послом КНДР Чжо Сон Бомом, а поцікавився, чому перерости ці «надзвичайні» у збройне протистояння. Тоді паяв відповідь, що війна не піде на корейській нації, говорити про це поки що нема, але незалежність КНДР

у КНДР цінують вище за життя». Боже, щоб яніншіне загострення не стало тьм самим «прикрим вином» двом корейським державам не відстоювати свою правду зі своїх руках. Але як усе ж таки слід розвинути яніншіні події? Як те, що КНДР останнє попередження: стан переривати вічно не може? Після неого демаршу, здійсненого Пхеньянця, ситуація навколо демілітаризованої зони дуже загострилася. Північ-

нокорейські війська протягом останніх тижнів трічі заходили в цю буферну зону, куди вводили війська не дозволено. Президент Південної Кореї Кім Ен Сям у чергову віддав наказ про приведення у виконання бойову готовність південнокорейської армії на випадок дій з боку КНДР, що означає: армія отримала право стріляти.

Іншими словами, цей регіон перебуває у передчутті кровопролиття. Філіппіни кликали Північну Корею «виявити стамієнність». Президент Росії Борис Єльцин якій відвідав Сеул з офіційним візитом оголосив про готовність узяти участь у

реговорному процесі. Президент США Білл Клінтон планує терміново відвідати Сеул, Токіо та Москву, щоб виробити спільну позицію щодо врегулювання реєського конфлікту. На Корейський півострів також приїхав Генеральний секретар ООН, щоб провести переговори із керівництвом обох сторін. Іншими словами,

рейнський півострів раптом перетворився на «гарячу точку». Хоча поки що тільки рахунок «гарячих голів».

Хоч би як розвивалися події, зрозуміти заступати переговорів щодо мирної угоди справді небезпечно. І зіткнутися з полегшими на Корейському півострові зможе лише той, кому з'явиться документ, в якому стоїть слово «мир».

На знімку: чий домоп'яється Кім Чен І (глава КНДР) та Кім Ен Сам (президент Південної Кореї)

ЗМІНА НА ПОСТУ

Призначено Надзвичайного і Повноважного Посла України в Молдові — Івана Гнатюшина, та представника Президента України у врегулюванні придністровського конфлікту — Євгена Левницького.

Іван Гизтишин, який досі був головою Чернівецької облдержадміністрації. Досі його заміняв Євген Левницький, котрий був Тимчасовим Повіре-

Відтепер Євген Левицький матиме змогу займатися виключно придністровськими питаннями. «З чого розпочнете?» — запитали його. «Я не розпочинати буду, а продов-

жувати», — логічно поправив Євген Вікторович. Тепер перед ним стоїть завдання зробити українську політику щодо врегулювання придністровського конфлікту гучнішою — саме таке бажання заявлене лютневим візитом до Молдови заступника міністра закордонних справ України Костянтина Гринченка.

DAVIS CUP[®] by NEC
HRVATSKA - UKRAJINA

А от киянина Андрія Рибалко ледве не створив диво. Після геть програного першого сету — 0:6 — він примусив похвалитися і численну публіку, і лідера хорватів Горана Івановича. Мабуть не слід

Завершального дня тренери обох команд дали можливість пограти молоді. Психологічна підготовка господарів була ліпша. Ігор Шаріяч та Горан Орешчак взяли гору над Віктором Трохимом з Києва та Сергієм Ярошенко з Нової Каховки. Прямку поразки троїшки підсилює величезний торт, який піднесли Ярошенкові на день 18-річчя господарів. Перший великий шматок дістався Іванішвілічві.

що утримуватися в перші лізі і успішно боротися за вихід до вищої, треба мати прийнявши двох гравців, які вже ділили б до першої сотні у світі. Потрібно й копітка цілеспрямована підготовка до таких матчів. Здається, що вересень ще далеко. Але — то хвиба думка. Треба вже сьогодні готуватися. Тренерська рада федерації вваляби чим часом має поділати про зміцнення збірної і гравцями, і тренерським кадрами. Треба остаточно визначитися з і Медведєвим. Головне наше завдання — утриматися у першій лізі. Гадаю, що воно нам до снаги.

Матчі 27-го туру пройдуть 16 квітня.

Сьогодні в Києві на стадіоні «Динамо» відбудеться цікавий матч між лідером чемпіонату України і донецьким «Шахтарем». Чому являється інтерес до цієї гри? Фактично не виключають можливості, що саме ці клуби зустрінуться у фінальному матчі за Кубок України. І завтра буде розвідка боєм. Початок гри о 16.15.

Претензії можливих кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Баланс Акціонерного банку «АВТОРИТЕТ»

(Київ — 115, вул. Котельницька, 46), банк зареєстровано 24.12.1993 р.,
реєстраційний № 222 (млн. грн.) станом на 01.01.96 р.

АКТИВ	
1. Каса і кор. рах. у НБУ	128026
а) у нац. валюті	125617
б) в ін. валюті	2409
2. Кор. рахунки в інших банках	—
а) у нац. валюті	—
б) в ін. валюті	62250
3. Кредити, надані банком	62250
а) короткострокові	—
б) довгострокові	—
4. У валюті	—
а) міжбанківський кредит	22859
б. Цінні папери, пай, акції, придбані банком	12938
5. Основні засоби та капіталовкладення банку	3564
7. Дебітори	23854
8. Інші активи	—
в т. ч.	—
а) міжбанківські обороти	—
б) еквівалент валютної позиції	—
в) відокремлені кошти за рахунок прибутку	22492
9. Збитки	—
ВСЬОГО АКТИВ	253491
ПАСИВ	
1. Статутний фонд	181981
2. Резервний фонд	1000
3. Інші фонди банку та кошти, прирівняні до них	27669
4. Кор. рахунки інших банків	—
а) у національній валюті	—
б) в іноземній валюті	16955
5. Розрахункові та поточні рахунки клієнтів у нац. валюті	—
6. Відрахунок юридичних осіб	7
7. Вклади громадян у нац. валюті	—
8. Строкові депозити в іноземній валюті	—
9. Кошти клієнтів в іноземній валюті	—
10. Міжбанківський кредит (залучені кошти)	—
11. Кредитори	3375
12. Інші пасиви	12
в т. ч.	—
а) міжбанківські обороти	—
б) доходи майбутніх періодів	12
в) облік валютної позиції по власній валюті	—
13. Прибуток	22492
ВСЬОГО ПАСИВ	253491

Відповідність даних балансу банку підтверджено аудиторською фірмою «Союз».

Акціонерний банк «АВТОРИТЕТ» має ліцензії:

- Ліцензія №52 від 10.11.95 р. на право здійснення операцій з валютними цінностями;
 - Дозвіл № 351 Міністерства фінансів України від 26 лютого 1994 р. на здійснення діяльності за вступом й обігу цінних паперів;
 - Дозвіл № 47 Міністерства фінансів України від 27 лютого 1994 року на здійснення діяльності як депозитарія інвестиційного фонду чи інвестиційної компанії;
 - Ліцензія № 42 Фонду державного майна України від 0.01.96 р. на здійснення банком посередницької діяльності з приватизаційними паперами.
- Акціонерний банк «АВТОРИТЕТ» пропонує такі послуги:
- купівля та продаж ОБЛГ (облігації внутрішньої державної позиції) за дорученням юридичних та фізичних осіб;
 - відповідале зберігання облігацій та здійснення вилучень відсотків та погашення;
 - операції винятку (репо) з і кредитуються під заставу облігацій внутрішньої державної позиції;
 - користування тимчасово вільними активами клієнтів з розміщенням коштів у векселі та інструменти.

Інформація про додатковий випуск акцій**ВАТ «Чернігівський овочевиробничий завод»**

Відомості про товариство:

Код ЗКПО 05529774, Чернігів, Борисово, 45, засновано розпорядженням Чернігівського міського голови. № 136-р 21.06.94 р.

Емісія в сумі 375375 тис. карбованців здійснюється для поповнення обігових коштів. Акції промісти іншими, 15015 тис. номінальною вартістю 25000 карбованців.

Початок передавати через 10 днів після опублікування інформації, закінчення — не пізніше 6 місяців після опублікування інформації.

7 травня 1996 року відбулися загальні збори акціонерів ВАТ «Богатирів», контролююча об'єднання «АТЕКО».

Порядок денний:

- Підсумки роботи ВАТ за 1995 рік.
- Перспективи роботи в 1996 році.
- Різне.

Збори відбулися за адресою: Турбіна Віницької області, вул. Мир, 147.

Початок зборів о 15 год.

Реєстрація акціонерів з 10.00.

Правління.

Арбітражним судом Харківської області (310002, Харків, ул. Сумська 64) возбуждено дело № 102/5-54 о признании банкротом научно-производственного предприятия «Зісн» (310054, Харків, пр. Загородний, 3, р/с 467803 в Контирбанківській обл. УАК ПИБ Харківського МФО 351032).

Претензії можливих кредиторів та заявлених санаторів приймаються в течение месяца со дня опубликования объявления.

Арбитражный суд Кировоградской области (316000, Кировоград, вул. Луначарського, 29) порушив справу № 872/2 про визнання банкомотом кооперативу «Номінал». Юридична адреса: Кировоградська область, Голованівський р-н, смт. Побузьке, вул. Театральна, 7, кв.8, р/р № 461301 в АКБ «Україна».

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опубликования оголошення.

По відома акціонерів Акціонерного банку

«Брокбізнесбанк»

Рада Акціонерного банку «Брокбізнесбанк», повідомляє, що чергові річні збори акціонерів банку відбудуться у Києві в офісі банку, що на Проспекті Перемоги, 41, о 9 годині 3 травня 1996 року з порядком денним:

- Про підсумки роботи Правління АБ «Брокбізнесбанк» за 1995 рік та основні напрями діяльності банку.
- Про фінансово-господарську діяльність банку за 1995 рік.
- Про річний баланс банку.
- Про прибутки банку у 1995 році.
- Про дивіденди акціонерів за підсумками роботи за 1995 рік.
- Про підписи підписки на акції банку.
- Про зміну у Статуті банку.
- Про зміну у складі акціонерів банку.
- Про зміну у складі Ради банку.

Для реєстрації учасниками зборів належить мати: документ, що засвідчує особу акціонера, довіреність на право участі у річних зборах та запрошення.

Додаток за тел.: 241-70-91.

Баланс Акціонерного банку «Брокбізнесбанк»

АКТИВ	01.01.96 р. (млн. грн.)	01.01.95 р. (млн. грн.)
1. Каса	44078	13118
2. Кореспондентський рахунок в НБУ	642475	129646
3. Кореспондентські рахунки в інших банках	408784	25223
4. Факторингові операції	822124	711140
5. Валютні кошти	6700462	504939
6. Кошти, вкладені у цінні папери	424483	311429
7. Кредити, надані банком	3431891	478383
8. Кредити, надані іншим банкам	1434524	369700
9. Кредитні ресурси своєї системи	565104	592009
10. Кошти, вкладені у спільну діяльність	11918	854
11. Основні кошти	334263	30268
12. Інші активи	1297226	113181
13. Інші дебітори	90611	—
14. Відокремлені кошти за рахунок прибутку	125125	54752
Всього актив	16333068	3334642

ПАСИВ

1. Статутний фонд	205808	41587
2. Резервний фонд	13481	677
3. Інші фонди	609528	44916
4. Кореспондентські рахунки інших банків	674874	25223
5. Поточні рахунки клієнтів у валюті	4232031	404459
6. Валютні кошти	5408229	—
7. Розрахункові та інші рахунки клієнтів	1255763	124485
8. Депозити та рахунки клієнтів	803082	792462
9. Внески громадян	27876	25608
10. Кредити, отримані в інших банках	1853450	93664
11. Кредитні ресурси своєї системи	565104	592009
12. Інші кредитори	35359	12828
13. Інші пасиви	523358	278992
14. Прибуток	125125	54752
Всього пасив	16333068	3334642

Наслідки фінансово-господарської діяльності АБ «Брокбізнесбанк» за 1995 рік перевірені аудиторською фірмою «Раритет».

Українська Мобільна Связь

Ukrainian Mobile Communications

UMC

ПРЕДЛАГАЕТ ТОЛЬКО В АПРЕЛЕ:

253002, г. Киев, ул. Луначарского, 16/4.
Тел. (044) 290-49-46

ЭТО НЕ ШУТКА!

ВПЕЧАТЛЯЮЩИЕ СКИДКИ!

Цены приведены без учета НДС. Оплата по курсу НБУ на день платежа

**ТАКОГО
НЕМАЄ НАВІТЬ
У ШВЕЙЦАРІЇ!**

**Панове!
"ПРАВЕКС-БАНК"**
ВІДКРИВАЄ
АНОНІМНІ
КОДОВАНІ
ВАЛЮТНІ
РАХУНКИ.

Для відкриття рахунку
не потрібні
ні паспорт,
ні особисте
посвідчення,
ні підпис.
Нічого!
Тільки СКВ!

Наша адреса:
Київ-21,
Кловський узвіз,
9/2.
Телефони:
(044) 294-81-00,
(044) 290-40-84.

Ліцензія НБУ № 32

**Український рибпромисловий концерн
реалізує
рибну
продукцію
в широкому асортименті**

**Гарантированное качество
льготы постоянным клиентам**

(044) 243-49-75 - Розничная продажа в Киеве
(044) 243-49-76 - Оптовые поставки
243-49-77 для других городов Украины
(0482) 69-58-66 - Представительство в Одессе

Полномочный институт
Проспект Победи
Ул. Шелестова
Институт Термодинамики
рыбных
калорий
№ 4/10

**За кордоном є спадок.
Можливо, для Вас...**

Українськюркологія
(252034, Київ, вул. Золотопоріська, 2а)

**у справах про спадщину розшукує родичів
померлих в Канаді:**

- * Георгія Куца.
 - * Петра Рудого, який народився 1921 року в Заліщиках чи районі Тернопільська область.
 - * Євгенія (Дженті) Барца (Барца), уродженої Воцелюк, яка народилася 1908 року.
 - * Вільяма (Володимира) Болетатова, який народився 1902 року в Україні чи Угорщині.
 - * Петра Дзидзала, який народився 1917 року в Україні, брат якого Іван проживав як прохван у Німеччині.
 - * Діозефіна (Розефіна) Модрикевич, яка народилася 1910 року в Україні.
 - * Майла (Михайла) Турчанова, який народився 1920 року в Україні.
 - * Мосеса (як же Морріс) Ліфшица, який народився 1908 року в Анатолії (Антіополі) чи Білостоці.
 - * Фреда (як же Дорко, Федір) Калыанюка.
- Зацікавлених осіб, а також осіб, яким відоме місце проживання розшукуваних, просимо поінформувати про це в Українськюркологію: Київ-34, вул. Золотопоріська, 2-а, тел. (044) 224-16-67, факс (044) 229-28-35.

Календар

«Червоне — то любов, а чорне — то журба»

Цими словами з відомої пісні можна сказати про пам'яті, які у дитинстві календарі. Хочеться, зрозуміло, якомога більше знати, та є у нас тижень 10 чорного кольору — його, як слово з пісні, не виключає з життя.

13 — 90 років від дня народження української письменниці Олени Іванівни.

14 — Белкенин.
— 180 років від дня народження українського поета і комсомольського діяча А. Ф. Вовкського.

— 155 років від дня народження видатного українського педагога-просвітителя Х. А. Алчевського.

18 — Міжнародний день пам'ятників та історичних місць.

21 — День святого Руфа.

22 — День землі.

— 110 років від дня народження Є. Я. Сагайдачного — українського художника і педагога.

23 — Василь день.

— 350 років тому укладено Ужгородську церковну угоду.

26 — День Чорнобильської трагедії.

27 — Мартина.

28 — Василь день поранених військ.

— Святого благовірного Мстислава Великого (старший син Володимира Мономаха, розгромив половців і прогнав їх зволу).

29 — 115 років від дня народження української актриси К. А. Рубчакової (1881-1919).

Анатолій
КОВЕЛЬНИК,
«Голос України»

Віталій МАКСЮТЕНКО, «Голос України»

Музик-Вампір

Хто
закупував,
той хай
і розпечує...

Побутує в Луцьку така бувалщина... Коли автори пам'ятника Леніну, що встановлений на центральній площі, вперше представили своє дитинче обкоміському начальству, ще відразу вказало на суттєві недоробки. І скульптори — о дивно! — навіть слова не сказали проти, відразу заявили переробити статую. Що ж трапилось?

Пам'ятник створювали найвідоміші в Радянському Союзі «скульптор-обкомістик» скульптори батько та син Мазієри. Замовлень на урочиння вождя у них було багато. Як люди претички Мазієри поставили справу на конявер і з розповіддю за спеціалізацією. Батько лідиє голови Ліліна, а син — все лице.

І ліплення пішло бадьоріше. Мазієри були, звичайно, не хатерники. Але проклали трайлідські гайки за такої організації праці.

Ось і в Луцьку привезли «від батька» голову Леніна а син, і «від сина» — безголову скульптуру вождя з такою самісінькою кепкою в руці. Коли все це поклали, виходить — Ілліч ніби у кращій примірці голови убори, а не виступає перед революційною натовпом пролетарських маси.

Ясно, що так не годиться. Обласне начальство наказало батьку «зняти» кепку з голови Леніна, а сину — «виступити» кепку з руку.

Ось так з'явився у центрі Луцька зявильний усім громадянам п'ятиметровий пам'ятник вождю — розпечує.

Трапилось це не в простому році, а в ювілейному — 1967-му, у «підстаєтирчіву Новоїтєвої революції».

Колектив Національної комісії з питань регулювання електроенергетики України

Зависелю — Президія Верховної Ради України.

252019, м. Київ-47.

вул. І. Грушевського, 5.

Газета виходить 1 січня 1991 року.

Незвичайне для поважної людини хобі помітив співробітник Сумського інституту модифікації поверхні в одного зі своїх колег. Співзучених із курцями, Вітаслава Івановича від часу «стріляв» у них порошки коробки з-під цигарок. Як я з'ясував, у такий спосіб він виконує завідання свого kota. Кицько полюбляє іхотати тютюну, а оскільки господар не палять, то доводиться записатися ароматним тютюном.

Бувають у kota і сакетові діти — коли господар пригортає його справжнім тютюном. Діа цього в робочому столі зберігається пачка цигарок «Полот». Одного разу господар забув підняти ацимичку пачку. Меткий кицько це помітив і захопився лапою витягнув коробки. Коли господар скаменує, кіт уже розгулявав квартиру за цигар-

З миру по слову

ЗОЛОТО — ЗА ТАК

АНГЛІЯ

- Чи то зади, чи то сьод — не ма краще, як свій рід.
- Юрба має багато голя, та мало уміа.
- Дурна та риба, що давіа лотитися на ту сиду причмод.
- Короу хуа і в світлицю зведи, то юна втече назад у хліа.
- Люби мене мало, але дово.

АФГАНІСТАН

- Клатир рідні селі краший під Сулейманового царства.
- Давний друг — моя осядла-ний кім.

- Ти йому про диню, а він про шачино.
- В одній чаші дох голя не буває.
- Сокіроу бідні не б'ють.

ПОРТУГАЛІЯ

- Для нас Лісабон — казкова країа з каюк.
- Скажи, з ким ти ідеєш, і я скажу, що знийдеєш.
- Людей більше тоне у вині, ніж у війні.
- Фальшива монета ходить уноч.
- Кот поладнен женитися, той дово кастися.

Наступний номер «Голосу України» вийде 17 квітня н.р.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редактори: О. БУЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. КРАСНОДЕМСКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСКИЙ, В. СУДДА (заст. головного редактора).

Адреса редакції:
252047, Київ-47,
вул. Нестерова, 4.

- ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ редакції — 441-89-34, 441-89-44; телефакс 449-85-62.
- Рукописи не повертають.
- Листуватися з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідцтво про реставрацію періодичного друкованого видання — КТ № 1 від 18.09.1990 р.

Смачного!

І паска, і яйце, і ковбаски кильце

Сьогодні, у великдень суботу, робити краще. Є таке повір'я: пофарбовані у різні кольори паски, а суботи зберігають прототип усіх свят.

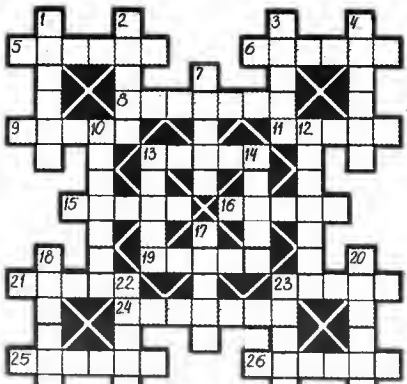
У п'ятницю ж, за традицією, летує паска. Однак споживають їх тільки після посвяти, до того — гріх. Обіа у Страсну п'ятницю пісній, навіть риби не можна їсти. Переважають обрядово-годою — капустою, картоплею, огірками.

А заварі... Ось які писані про це староста Олександр Терещук: «В Україні святкують Великдень неспіваючи і замоюючи, ніж на пісню. В кілька рядів ставлять на стіл паски, що покляси в різних солодах та пшечному корніні. Разом з паскою, а яку встромлено гілочку свічечної верби і вкоскую свічку, — тарелі яйця, пофарбовані у різні кольори: жовті, сині, червоні, намальовані порося з крином у зубах, а по боках його — зелені і овочі; смажена гуска, гніані, телятина, жулана свинина шинка, ковбаса, сало, шматок чорного хліба, солодкий пиріжок, сир, сметана, сир, кав'ярка з горіахом, настоеків та наливки».

Розовіли — то ший обряд, у різних місцях України він здійснюється по-різному, по-своєму красиво і мудро.

Споживати ївта паску, яйця, пиріжик. Аж докато терга до поросяти. При цьому не забувають час від часу промити тарю горіахом чи якимось іншим питвом. Але уживатися не можна, бо «як уперся на розговіах, то весь рік буде ходити немов у пісній, так тебе Бог покарає»...

Кросворд «Великодній»

По горизонталі: 5. Сип Хама, сина Нового, родоначальника наемних, котрі жили на землі обітованій і були віддані Йосифу у рабство на шадкам Яфета і Сима. 6. Остання трагедія Спасителя, під час якої він встановив таїнство причасті. 8. Колегія керівних осіб у католицьких ордах. 10. Божий знак, який встановив Ісус Христос після воскресіння. 11. Боарин, який спорудив на Аскольдіах мотилі червоні Св. Миколая — покровителя київля Аскольда. 13. Перша дружина Адама, яка Бог, згідно з шумерським, а пізніше, іудейським міфами вважали, як і Адама і Гави. 15. Звуковий виразник похити про що небуа, котре, за свідченням Іваном, має снау Творця. 16. Один із великих царів Ізраїлю. 19. Давньоєврейський рік III ст. до н.е., який обідав у одне царство територію Іллі. Пастуху і Афрантину пасаво. 22. Один з позначених ацимичку пасок — народ Роду Нового, від якого пішли народи, котрі утворили після приходу талеліа у Північну Припильку і злинувалися із ці спорідненими сфєрами, сарматиками й антіями, і що має не іншу більшу назву — народ Роду — русини, тобто українці. 23. Святий іуда зображенням голови Бога чи святого, символ святості. 24. Таємничий метал з Аталатини, перстень із якого, за легендами, мався свій кодир перше смертю вождів. 25. Книга М. Смирношій. 26. Роду Бога, споконвіч і зблуків людських душ.

По вертикалі: 1. Один з восьми великих свят давньоєврейського язичницького Кола Сварожого, кожен відігравав свою роль у владі, правляв своєю Амїра. 2. Жиноча Аїсево божество в українській міфології. 3. Українська назва місцевеuropeанців душ померлих українців, котрі не могли вийти з землі, бо не мали право вийти і криворольоті Пека. 4. Бог-творець в іудейському тлумаченні. 7. Український першодарунок, який у 1491 році видав у Кракові українською мовою «Охотка» та «Часослов». 10. Показання на музичному паслав. 12. Один з позначених ацимичку пасок — народ Роду Нового, від якого пішли народи, котрі утворили після приходу талеліа у Північну Припильку і злинувалися із ці спорідненими сфєрами, сарматиками й антіями, і що має не іншу більшу назву — народ Роду — русини, тобто українці. 23. Святий іуда зображенням голови Бога чи святого, символ святості. 24. Таємничий метал з Аталатини, перстень із якого, за легендами, мався свій кодир перше смертю вождів. 25. Книга М. Смирношій. 26. Роду Бога, споконвіч і зблуків людських душ.

По вертикалі: 1. Один з восьми великих свят давньоєврейського язичницького Кола Сварожого, кожен відігравав свою роль у владі, правляв своєю Амїра. 2. Жиноча Аїсево божество в українській міфології. 3. Українська назва місцевеuropeанців душ померлих українців, котрі не могли вийти з землі, бо не мали право вийти і криворольоті Пека. 4. Бог-творець в іудейському тлумаченні. 7. Український першодарунок, який у 1491 році видав у Кракові українською мовою «Охотка» та «Часослов». 10. Показання на музичному паслав. 12. Один з позначених ацимичку пасок — народ Роду Нового, від якого пішли народи, котрі утворили після приходу талеліа у Північну Припильку і злинувалися із ці спорідненими сфєрами, сарматиками й антіями, і що має не іншу більшу назву — народ Роду — русини, тобто українці. 23. Святий іуда зображенням голови Бога чи святого, символ святості. 24. Таємничий метал з Аталатини, перстень із якого, за легендами, мався свій кодир перше смертю вождів. 25. Книга М. Смирношій. 26. Роду Бога, споконвіч і зблуків людських душ.

По вертикалі: 1. Один з восьми великих свят давньоєврейського язичницького Кола Сварожого, кожен відігравав свою роль у владі, правляв своєю Амїра. 2. Жиноча Аїсево божество в українській міфології. 3. Українська назва місцевеuropeанців душ померлих українців, котрі не могли вийти з землі, бо не мали право вийти і криворольоті Пека. 4. Бог-творець в іудейському тлумаченні. 7. Український першодарунок, який у 1491 році видав у Кракові українською мовою «Охотка» та «Часослов». 10. Показання на музичному паслав. 12. Один з позначених ацимичку пасок — народ Роду Нового, від якого пішли народи, котрі утворили після приходу талеліа у Північну Припильку і злинувалися із ці спорідненими сфєрами, сарматиками й антіями, і що має не іншу більшу назву — народ Роду — русини, тобто українці. 23. Святий іуда зображенням голови Бога чи святого, символ святості. 24. Таємничий метал з Аталатини, перстень із якого, за легендами, мався свій кодир перше смертю вождів. 25. Книга М. Смирношій. 26. Роду Бога, споконвіч і зблуків людських душ.

Газета виходить 8 разів на тиждень (крім неділі і поведіа) українською і російською мовами. Індекси 60955. Тираж 339474.

Комітет друку «Голосу України».
252047, Київ-47,
проспект Перемоги, 50.
т. 3 4 5 6 7 8 9 0
в. 33 031070.